

Ik heb een aantal machientjes gemaakt en laten draaien.

Bouw nu je eigen machientjes maar

Ik geef je nog één tip...

De grijsaard en de jongeling

Hendrik Marsman
1929

**Groots en meeslepend wil ik leven!
Hooft ge dat
Vader, moeder, wereld, knekelhuis!**

‘ Ga dan niet ver van huis,

**en weer vooral ook het gespuis van vrouwen
buiten uw hart, weer het al uit uw kamer;**

laat alles wat tot u komt

onder grote en oorlogszuchtige namen

buiten uw raam in de regen staan:

**het is slecht te vertrouwen en niets
gedaan.**

**alleen het geruis van uw bloed en
van uw hart het gehamer**

**vervulle uw lichaam verstaat ge, uw
leven, uw kluis.**

zwicht nooit voor lippen:

**samenzijn is een leugen en alle
kussen verraad;**

**alleen een hart dat tegen eigen ribben
slaat**

is een zuiver hart op een zuivere maat.

zie naar mijzelf

**ik heb in mijn jeugd mijn leven
verslingerd aan duizend dingen**

van felle en vurige namen, oproeren, liefdes

**en wat is het alles tezamen nu nog
geweest?**

**over hoeveel zal ik mij niet blijven
schamen**

**en hoeveel is er dat
misschien nooit geneest?’**

De jongen kijkt door de geopende ramen waarlangs de wereld slaat;

**Zonder zich te beraden stapt hij de
deur uit, helder en zonder vrees.**

De grijsaard en de jongeling

Groots en meeslepend wil ik leven!
hoort ge dat, vader, moeder, wereld,
knekelhuis!

*'ga dan niet ver van huis,
en weer vooral ook het gespuis van
vrouwen
buiten uw hart, weer het al uit uw
kamer;
laat alles wat tot u komt
onder grote en oorlogszuchtige namen
buiten uw raam in de regen staan:
het is slecht te vertrouwen en niets
gedaan.*

*alleen het geruis
van uw bloed en van uw hart het
gehamer
vervulle uw lichaam, verstaat ge, uw
leven, uw kluis.
zwicht nooit voor lippen:
samenzijn is een leugen en alle kussen
verraad;
alleen een hart dat tegen eigen ribben
slaat
is een zuiver hart op een zuivere maat.*

*zie naar mijzelf.
Ik heb in mijn jeugd
mijn leven verslingerd aan duizend
dingen
van felle en vurige namen, oproeren,
liefdes
en wat is het alles tezamen nu nog
geweest?
over hoeveel zal ik mij niet blijven
schamen
en hoeveel is er dat misschien nooit
geneest?'*

de jongen kijkt door de geopende
ramen
waarlangs de wereld slaat; zonder zich
te beraden
stapt hij de deur uit, helder en zonder
vrees.

Ooit zag ik oudere collega's... Ik was toen zelf 21.

Een vreemde soort....oudere collega's
Ik vroeg me toen af...hoe het zou zijn
om zelf een senior te zijn.

En dan langzaam.... gaat je wens in
vervulling en ben je er een.

De waarschuwingen van de toenmalige
collega' s sloeg ik in de wind....wilde zelf
tegen de muur lopen en de wereld
uitvinden.

Een prachtig gedicht van Hendrik
Marsman gaat daarover..

Iedereen kent vaak wel de prachtige
eerste regels

Groots en meeslepend wil ik leven. Vaak
kom je in het echt en in het leven niet
verder, terwijl het zo' leuk leerzaam
gedicht is....

Het komt er op neer dat een ouwe man
een jonge man waarschuwt om vooral
allerlei dingen niet te doen. Op zijn
Brabants... och menneke.. begin der
toch nie aan.... 'T is niks ok nie en 't zal
ook nooit niks worden ok nie.

Een prachtverhaal dat eigenlijk de jonge
man aanmoedigt alles te doen waar de
oude man met weemoed aan
terugdenkt. En dat zou ik ook graag
doen.

Jullie ertoe aanzetten om alles te doen
en uit te proberen, alles te durven...

Toen ik vanmiddag naar huis fietste
dacht ik..verrek...ik ben eigenlijk in mijn
hart nog steeds die jonge vent die tegen
de muur wil lopen en nieuwe dingen
aandurven.

Ik kijk terug op bijna.....

30 jaar imagoverbetering en promotie van vrijwilligerswerk (hoorde ik dat nu niet weer terug in het Smitswater traject?)

30 jaar werken tussen bijna alleen maar vrouwen (daar is niet iedereen tegen opgewassen)

In bijna 30 jaar van kartonnen kaarten met ruitertjes naar snelle zwarte computers...

30 jaar onkostenvergoedingen en vrijwilligersverzekeringen...

30 jaar fijne collega's en samen de wereld veranderen.

Universiteit Tilburg, binnenkort weer Katholieke Universiteit Tilburg.

Wij ook onderzoeken gedaan...effect van vrijwilligerswerk op werkloosheid.

Zo positief dat we het opnieuw moesten doen.

Zonder behulp van Katholieke Universiteit Tilburg.

Meer dan 80% van de mensen tussen banen noemde het doen van vrijwilligerswerk als iets zeer positiefs, ook bij het vinden van betaald werk. We vonden het zo gunstig dat we het niet geloofden en het jaar daarna het onderzoek opnieuw hebben gedaan. Daarna hebben we het besproken met de afdeling statistiek en informatie....ook die vonden het knap interessant. Het risico van zulke leuke en degelijke informatie bleek al gauw... Bij afspraken over het volgende jaarplan kregen we als opdracht om ervoor te zorgen dat 80% van de werkloze vrijwilligers weer betaald werk hadden. Wat ik ermee wil zeggen... Ook uit goed onderzoek kun je de verkeerde conclusies trekken. Blijf altijd scherp op de juiste analyses en problemen en blijf ze ook samen met de politiek en ambtenaren bediscussiëren.

We hebben niet te weinig vrijwilligers maar teveel vrijwilligerswerk. Dingen waarvoor je in de toekomst moet waken is het creëren van teveel vrijwilligerswerk. Ik heb het wel vaker genoemd... Teveel vrijwilligerswerk kan het risico oproepen dat de samenleving aanvoelt als onvoldoende sociaal. Dat is niet eerlijk omdat in vergelijking in Nederland heel veel mensen vrijwilligerswerk doen. Het probleem is dus dat niemand enig zicht heeft op de hoeveelheid vrijwilligerswerk en ook niemand zich verantwoordelijk voelt om daar een oordeel over te hebben.

Een tijdje geleden kwam ik een aardig boek tegen... Het geheugenpaleis. Daar zaten methodes in die al vele eeuwen in gebruik zijn om dingen van buiten te leren. Ik besloot om het gedicht van Marsman van buiten te leren, gebruik makend van allerlei plekjes in en om het gebouw van Breda-Actief.

Tenslotte.....Als je een nieuw pak melk in de koffiemachine moet doen.... Het tuutje eruit trekken en stevigvasthouden...dan doordraaien. Met deze obscuriteit neem ik graag afscheid..... gegroet

**ongelooflijk bedankt
voor de talloze
mooie woorden en
lieve attenties**

Groet

van

Henk Haarhuis